

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΠΑΡΑΚΜΗ

- ✘ Η εγωιστική αντίληψη ότι η γη δημιουργήθηκε μόνο για τον άνθρωπο, είναι αφετηρία από την οποία ξεκινά η καταστροφική δράση του απέναντι σε άλλα ζωικά είδη. Χωρίς να σκεφτεί καθόλου για τα δικαιώματα και των άλλων ειδών για επιβίωση, έχει διευθετήσει τα πράγματα κατά τόσο άσχημο τρόπο, ώστε η εξαφάνιση πολλών ειδών να είναι γεγονός και να επίκειται η εξαφάνιση και πολλών άλλων.

Είναι αλήθεια ότι αυτού του είδους οι μεταβολές δε γίνονται αντιληπτές την ώρα που συντελούνται, αλλά τις συνειδητοποιούμε όταν έχουν ολοκληρωθεί και είναι φανερά τα αποτελέσματά τους. Είναι, όμως, εξίσου αλήθεια, ότι η μονοκρατορία του ανθρώπου κοντεύει να γίνει και βιολογικά απόλυτη.

Εκατομμύρια φυτικά είδη έχουν εξαφανιστεί ανεπανόρθωτα από τη γη (έστω και αν δεν μπορούν να θεωρηθούν για όλων την εξαφάνιση οι άνθρωποι), ενώ η εξαφάνιση των ζωικών ειδών συντελείται, βέβαια, με βραδύτερο ρυθμό, δεν παύει όμως να είναι εξίσου εκτεταμένη. Και τα καταστροφικά αποτελέσματα δεν αναιρούνται με την – κάπως ρομαντική θα' λεγε κανείς – δημιουργία πάρκων και εκτροφείων, όπου τα είδη, που τείνουν σε εξαφάνιση, διατηρούνται σε πολύ περιορισμένους αριθμούς και περισσότερο σαν μουσειακά είδη, παρά ως ζωικοί ή φυτικοί πληθυσμοί, απαραίτητοι για τη διατήρηση της φύσης.

Παράλληλα, ο άνθρωπος στην προσπάθειά του να επιβιώσει, βελτιώνοντας μάλιστα τις συνθήκες της ζωής του, εξαντλεί τις γήινες πηγές σε όλη την έκταση του απαραίτητου γι' αυτόν φυσικού πλούτου. Και παρ' όλο που γίνεται εντατική και συστηματική προσπάθεια να αποκαλυφθούν νέες πηγές φυσικού πλούτου, που θα επιτρέψουν στον άνθρωπο να συνεχίσει την ασυλλόγιστη πορεία του, ακούγονται κιόλας κραυγές για την μελλοντική τύχη του.

Μαζί με τη μείωση των αποθεμάτων ενέργειας, ο κίνδυνος για το

ανθρώπινο είδος (κι εδώ υφίσταται παράλληλα για όλα τα ζωικά και φυτικά είδη) πολλαπλασιάζεται από αυτό που λέμε, γενικά, μόλυνση του περιβάλλοντος. Τα αδιάλυτα απορρίμματα, τα δηλητηριώδη απόβλητα, τα τοξικά αέρια και λύματα, συσσωρεύονται παντού και τελικά θα αποβούν θανατηφόρα για κάθε ζωή. Φυσικά, η καταστροφή της πανίδας συντείνει την αύξηση του διοξειδίου του άνθρακα, με αποτέλεσμα των αλλοίωση της ατμόσφαιρας.

Κοντά σε όλα αυτά πρέπει να προστεθεί μια τελευταία πηγή απαισιοδοξίας, που υποτίθεται ότι αποτελεί επιστημονικό επίτευγμα, ενώ είναι η πιο αυτοκαταστροφική εφεύρεσή του. Η προσπάθεια του ανθρώπου να διεισδύσει στα έσχατα μυστικά της φύσης, στον τομέα της αναπαραγωγής των ειδών, που επέτρεψε όχι μόνο να ανακαλύψει αυτό που λέμε «γενετικό κώδικα», αλλά και να μπορεί να τον επηρεάσει ή να τον αλλοιώσει μερικώς.

Όλα αυτά σημαίνουν, πως η ύπαρξη του ανθρώπου πάνω στην γη διακυβεύεται από την ανώριμη ακόμα επιστημονικότητά του. Και αναρωτιέται κανείς αν δεν θα' πρεπε να επιδιωχθεί εδώ ένας καθολικός και παγκόσμιος έλεγχος, ώστε να αποτραπεί το μοιραίο. Οι μερικές απομειώσεις του πληθυσμού της γης από συγκρούσεις ή άλλα βίαια φαινόμενα αναπληρώνονται με τον καιρό. Όμως η ολοκληρωτική εξαφάνισή του θα καταστήσει αδύνατη κάθε αντικατάσταση ή αναγέννησή του. Και το γεγονός ότι αυτό θα οφείλεται αποκλειστικά σε αυτόν και την έλλειψη ισορροπημένης προοπτικής του, αποτελεί ένα στάδιο παρακμής σε έναν τομέα όπου τουλάχιστον η παρακμή θα μπορούσε να αποφευχθεί από μια λογική πορεία. Μόνο που αυτό λείπει ουσιαστικά στην εποχή μας. Έτσι σκέφτεται κανείς, αναλογιζόμενος ότι ο «άνθρωπος ο σοφός» είναι τόσο σοφός όσο πιστεύει ο ίδιος κι αν χρησιμοποιεί την «σοφία» του σοφά.

Δημήτρης Α. Δημητριάδης

4.5.2017

φωτο : wikipedia